

tinh thần thể hiện qua việc tìm kiếm ý nghĩa, mục đích, hay sự đóng góp và uy tín của tổ chức trong xã hội.

Khi một tổ chức xem nhẹ một hay nhiều khía cạnh trên thì nó sẽ chịu tác động tiêu cực. Những năng lượng sáng tạo có thể tạo ra đồng tâm hiệp lực tích cực và to lớn lại được sử dụng vào việc chống lại nó và trở thành các lực kìm hãm sự phát triển và năng suất lao động.

Tôi đã thấy những tổ chức mà mục tiêu duy nhất là kinh tế – kiếm tiền. Họ thường không công bố rõ mục đích này, có nơi còn ngụy tạo bằng một mục đích “nhân văn” khác. Khi phát hiện ra điều này, tôi đồng thời cũng nhận thấy ở đó có rất nhiều sự đồng tâm hiệp lực tiêu cực, tạo ra một môi trường văn hóa bất lợi, gây ra những hiện tượng xấu như chống đối lẫn nhau giữa các bộ phận. Mọi quan hệ giao tiếp ở đó đều mang tính thủ đoạn và phòng thủ. Tổ chức không thể phát triển nếu không thu được lợi nhuận. Thế nhưng, lợi nhuận lại không phải là lý do duy nhất cho sự tồn tại của một tổ chức.

Ở thái cực khác, tôi lại thấy có những tổ chức hầu như chỉ tập trung vào khía cạnh xã hội/tình cảm. Theo một nghĩa nào đó thì những tổ chức này dường như không cần đến các tiêu chuẩn kinh tế cho hệ thống giá trị của mình. Họ không có thước đo hay công cụ đo lường sự thành đạt, và do đó, họ đánh mất tính hiệu quả, sau đó là tính cạnh tranh trên thị trường.

Tôi cũng gặp nhiều tổ chức xây dựng được cùng lúc ba mặt sau: tiêu chuẩn cung cấp dịch vụ tốt, tiêu chuẩn kinh tế tốt, quan hệ với nhân viên và khách hàng tốt, nhưng lại không thực sự quyết tâm nhận diện, phát triển, sử dụng và công nhận những người tài năng. Nếu không có một lực lượng nhân viên